

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens septem Tractatus
Theologiae Moralis praecipuos. Primus, in ordine septimus, est de Oratione
... Septimus, & latissimus, de Beneficiis Ecclesiasticis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

Qualiter beneficia aliis vniri possint. punct. 12

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76561)

pelluntur in subsidium, Gonz supra, n. 154

10 Quae dicta sunt de beneficiis vnici aequè principaliter procedunt, cum vniantur ad vitam; quia haec vnio non extinguit ritum beneficii, sed illius retentionem cum alio concedit, Gate. 12. p. de benef. c. 2. n. 38.

11 Sed inquires; vnde cognoscendum sit vnionem factam esse accessorie, vel aequè principaliter, Respondeo, inspiciendum primo esse tenorem vnionis, si enim rescriptum dicat, illud & illud beneficium vnimus, vnio est aequè principalis: si autem dicatur, tale beneficium illi beneficio vnimus, & incorporamus, vnio est facta accessorie. Quod si ex verbis vnionis id colligi non potest, spectandam est quod beneficium sit magis dignum & illud iudicandum est esse principale vnium, & minus dignum esse tantum accessorie, quia magis dignum trahit ad minus dignum, quod in dubiis, de consecra. Eccles. vel altaris: si vero beneficia aequalia apparent, attendi debet an ex vno beneficio tantum denominatio processit, & illud iudicabitur principale vnium aliud accessorie; cum in hac aequalitate sola vnio accessoria causa esse possit huius denominationis. Item attendi debet vsus, & consuetudo, quae est optima legum interpret. Verum si adhuc res dubia sit, praesumendum est vnionem aequè principaliter factam esse, & non accessorie. Quia semper praesumptio sumi debet vt ritus beneficii c. ne utatur, non vt extingatur, c. Abbate, de verbor. signif. vide Goslam in clem. 2. de praebend. verbo Ecclesiam Felix in c. nostra de res. p. sub. n. 30. & c. ranslato n. 6. & 7. de cons. Gate. 12. p. de benef. c. 2. n. 55. Gonz. gl. 5. §. 7. à n. 127.

12 Aduerendum tamen est cum Garcia supra n. 55, praebendas canonicas annexas dignitatibus Ecclesiarum Cathedralium, & collegiatarum non esse ita accessorie annexas, vt earum ritui extincti sint cum vere illas possidentes canonicorum titulum retineant, & vocem in capitulo habeant, aliaque munia exerceant, quae exerceat, si solum canonici existerent; quod est manifestum signum illam vnionem non esse in re accessoriam, sed principalem, idque a fortiori constat ex eo quod cum alia simili praebenda comparati non possunt

§. II.

Quae, & qualiter, & a quibus beneficia vniri possunt spectato iure communi

- 1 Cathedralis Ecclesia, & earum prima dignitas, praecipue in collegiatis à solo pontifice vniri possunt.
- 2 Episcopus omnia beneficia sua diocesis non excepta vniri vnire
- 3 Potest vnire beneficia ad Sedem apostolicam deuoluta.
- 4 Limitatur, ne procedat in beneficiis deuolutis ob propriam negligentiam.
- 5 Dicendum de beneficiis reseruatis, duplici limitatione apposta
- 6 Quibus vnire Episcopus beneficia potest.
- 7 Non potest facere vniones ad vitam.
- 8 An alius praeter Pontificem, & Episcopum competat potestas vnionum.
- 9 Vicarius Episcopi hanc potestatem non habet.
- 10 Quid si vicario data sit potestas conferendi beneficia cum clausula generali; & ad omnia requiruntur speciale mandatum.
- 11 Quid de capitulo Sede vacante, censent aliqui non habere hanc potestatem. Probabilis est oppositum.
- 12 Fit satis contrariis fundamentis.
- 13 Non debet sibi beneficia vnire.
- 14 De legato à latere plures negant hanc potestatem habere.
- 15 Probabilis est oppositum.
- 16 Satis contrariis.
- 17 Quid de Archiepiscopo.
- 18 Quid de Abbatibus, aliisque Pralatis iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.
- 19 Causa ad vnionem requisita est necessitas, vel utilitas Ecclesiae.
- 20 Huius causa cognitionem debet Pralatus permittere ad vnionem.
- 21 Debent vocari hi quorum interest, alias erit nulla.
- 22 Vocandus est patronus siue laicus siue Ecclesiasticus, collator seu elector.
- 23 Rector beneficii vocandus non est neque item est vocandus defensor si vnio facienda est tempore vacationis.
- 24 Accedere debet consensus capituli Cathedralis Ecclesiae in vnione ab Episcopo facta, sed non à legato.
- 25 Qualiter Episcopus ab hac obligatione excusari potest.
- 26 Debeatne praecedere hic consensus vnionem, alij negant, verius est tempore vnionis adesse debere.
- 27 Differentia inter alienationem, & vnionem.
- 28 Expressum debet verus valor beneficii vnionem, & eius cui est facienda vnio.
- 29 Non requiritur tractatus exposulatus in alienatione rerum Ecclesiae.

ET quidem omni iure certum est, solum Pontificem posse vnire Cathedralis Ecclesiae, & temporis. c. 6. q. 1. cap. sicut

vnire, de excessib. pralat. Idem est de prima dignitate in Ecclesia Cathedrali, & principali in collegiatis; quia earum prouisio soli Pontifici competit. Azor. 2. p. lib. 6. c. 28. q. 6. Hoieda, 2. p. de incompatibilit. benef. c. 2. n. 7. in decal. 29. n. 150. in fine.

2 Episcopus vero potest spectato iure communi omnia beneficia suae diocesis non excepta vnire: ex dicto c. sicut vnire ibi, sicut vnire Episcopi, atque potestati subicere aliens ad san-ctum pontificem pertinere dignoscitur, ita ad Episcopum Ecclesiam suam suae diocesis vnio, & subiectio eorundem & tradunt omnes. Appello beneficia non excepta, quae prouisioni ordinariorum subiciuntur, exempta, quae extra illorum prouisionem sunt.

Hinc videbatur inferri, non posse Episcopum beneficia ad Sedem Apostolicam deuoluta aut reseruata seu alijs affecta vnire, quia eorum prouisio Sedi Apostolicae competit.

3 Sed dicendum est, optime posse Episcopum beneficia ad Sedem Apostolicam deuoluta vnire, vt statim vnio habeat effectum, sed vt habeat effectum post primam vacationem: sic Abbas in c. sicut vnire, de excessib. pralat. n. 6. & ibi Antonius, n. 100. Marian. senior. à n. 67. vsque ad 70. Azor. 2. p. lib. 6. c. 28. q. 15. Gön. zal. gloss. §. 7. n. 136. Garcia 12. p. de benef. c. 2. n. 92. Th. Säch. 1. 7. in decal. 29. n. 149. Aug. Barbof. allegat. 66. n. 15. & alij apud ipsos. Priorem partem nempe posse Episcopum beneficia deuoluta vnire sic probo, Quia deuolutio solum praestat, vt beneficia illa vice à pontifice prouideantur, non autem impedit Episcopum, quia de ipsis beneficiis, disponat, dispositione supra dictam prouisionem Pontificiam non impedit; vnio quae effectum sortitura non sit, quouique denuo beneficium vacet, non impedit Apostolicam prouisionem. Ergo haec vnio fieri potest. Secundam partem conclusionis, nempe vnionem non esse habitum effectum, quouique denuo beneficium vacet, hac ratione manifesto, Nam Episcopus tollere non potest ius alteri quaesitum sed titulo deuolutionis habet Pontifex ius quaesitum beneficia deuoluta conferendi. Ergo hoc ius tollere Episcopus non potest. At si vnio haberet effectum antequam Pontifex prouideret, tolleretur Episcopus à Pontifice ius quaesitum, si quidem facta vnio extinguitur beneficium, & incapax est prouisionis. Ergo ante collationem Pontificiam non potest vnio habere effectum, facta vero collatione Pontificia prouisio est ius quaesitum firmum, & irrevocabile. Ergo impedit non potest per vnionem: Ergo vnio habere non potest effectum, quouique ius illud quaesitum amittatur & consequenter quouique beneficium denuo vacet.

4 Videtur tamen limitanda conclusio, vt procedat in beneficiis deuolutis ob negligentiam ignorantiam, vel absentiam praedecessorum; secus si ob Propriam Episcopi negligentiam deuoluta fuerint. In penam enim propriae negligentiae videtur non solum prouisio, sed quilibet beneficii dispositio interdici. re videatur vnio prouisionem sibi interdiciam compensare, sic Reb. prax. tit. de deuolutionib. n. 31. praxis Episcopalis. 2. p. verbo vnio. §. 8. August. Barbofa alleg. 66. num. 16.

5 Idem quod dictum est de beneficiis deuolutis, dicendum est de reseruatis; posse inquam Episcopum illa vnire dummodo vnio effectum non habeat quouique reseruatio cesset: atque ita aequè de deuolutis, ac de reseruatis loquuntur Doctores, n. 2. re-lati, duplici tamen limitatione apposta prima ne reseruatio sub verbis adeo generalibus fiat, vt extingatur Pontifex quilibet beneficii dispositionem sibi reseruare. Vt si dicat, tale beneficium nostrae dispositioni, ordinationi quae reseruamus: hac enim reseruatione cenetur non solum beneficii collationem, sed quilibet de illo dispositionem aliis interdici. sic Abbas in dicto c. sicut vnire n. 7. & ibi Alex. de Nouo in addit. Azor. 2. p. lib. 6. c. 28. q. 6. Sanch. l. 7. c. 29. n. 150. Secunda, ne reseruatio perpetua sit: nam haec impedit vnionis effectum: durante namque reseruatione vnio effectum habere non potest. Ergo si reseruatio perpetua sit nunquam vnio effectum habebit ac proinde inutiliter fiet. Non igitur fieri potest: sic Hoieda de incompatib. benef. c. 2. p. c. 2. n. 7. Sanch. illo num. 150. in fine.

6 Vnionem autem facere potest Episcopus tum aliis beneficiis c. sicut vnire de excessib. pralat. exposulisti de praebend. tum monasteriis & locis religionum c. consultationib. c. pastoralis de donationib. clem. si vna de rebus Eccles. non alienandis cap. si Episcopus 12. q. 2. & tradunt post alios antiquiores, quos allegant Felice. in nostra. n. 42. de rescript. Azor. lib. 6. c. 28. quest. 19. Gate. 12. part. de benef. c. 2. n. 77. Sanch. lib. 7. in decalog. c. 29. n. 148. Quod verum est quamuis illud monasterium, cui sit vnio exemptum sit. Sanch. & Gate. supra. Tum denique vnire potest fabricae Ecclesiae etiam cathedralis; quia est locus pius, & religiosus. Gate. alijs relatis, n. 79. Nunquam tamen vnire potest mensae Episcopali, aut capitulari, ne ius sibi dicat, & in facto proprio auctoritatem preter, deciditur expressè clem. si vna de rebus Ecclesiae alien. vel non, & tradunt ibi doctores, Barbofa allegat. 66. n. 30. Gate. 12. p. c. 2. n. 166. & seqq. Bene tamen poterit singulorum praebendis beneficia vnire; quia inde non inferitur vnionem factam esse capitulo. Quia aliud est capitulum aliud singuli de capitulo: sic Gonz. gl. 37. n. 2. Gate. 12. p. de ben. c. 2. n. 171. & seqq. Gracian. disc. forens. c. 174. n. 54. in fine. Aug. Barb. alleg. 66. n. 31.

7 Supradicta intelligenda sunt de vnione perpetua; secus de vnione temporali, seu ad vitam. Hanc enim Episcopus facere non potest, quia haec non est proprie vnio beneficiorum, sed illorum

illorum dispensatio. Non enim per hanc vnionem Ecclesiis pau- peribus prouidetur, sed per rationem: & ita tenet alios referens Sta- phileus de litter. grat. tit. de modis prouisionis. n. 19. Garc. 12. p. de benef. c. 2. n. 84. Sanch. l. 7. in decal. c. 29. n. 152. Az. l. 6. c. 28. q. 17. Aug. Barb. alleg. 66. n. 8.

8 Rursus inquirimus an aliis praeter Pontificem & Episco- pum competat potestas vniendi beneficia spectato iure communi, & dubitari potest de vicario generali Episcopi, de capitulo Sede vacante, de Legato a latere, de Arch. episcopo, ac denique de aliis praetatis iurisdictionem quali episcopalem habentibus comparatione beneficiorum sui territorij.

9 Et primo Vicarius generalis Episcopi ex vi vicariatus ne- quaquam habet Potestatem beneficia vniendi. Quia neque ha- bet potestatem beneficia conferendi, quod minus est: sic post alios antiquiores Rebuff. praxi beneficiar. tit. de vniionib. n. 37. Et tit. form. vicariatus. n. 102. l. 6. Azor. l. 6. c. 28. q. 10. Sbrozcius de vi- cario Episcopi l. 2. n. 115. ad n. 20. usque ad 8. Et q. 16. n. Thom. Sac. l. 3. in decal. c. 29. n. 153. Aug. Barb. alleg. 66. n. 7. Aloyus Ricre- solus. 383. in prin. Garc. 12. p. de benef. c. 2. n. 69. Gracian. discept. fo- ren. c. 27. m. 35. Quamuis contra sentiat Hieronym. Gabr. conf. 200. n. 3. l. 1. Mofedun. decis. 3. de offic. vicar. sed abique fudameto.

10 Quod si Vicario data sit potestas conferendi beneficia cum generali clausula, & ad omnia requirementa speciale mandatum. Aliqui Doctores tradiderunt concessam esse potestatem benefi- cia coniungendi; eo quod conferre voluntatis sit, coniungere vero necessitatis: sic Ca. l. 5. tit. de potest. legat. Rab. 1. n. 115. Sed necesse est omnino dicendum est; quia sub potestate conferen- di non comprehenditur potestas coniungendi, vt pote om- nino distincta. Neque etiam comprehenditur ex vi illius clau- sulae generalis: quia haec solum extenditur ad similia, non autem ad maiora expressis argum. cap. qui ad agendum de procurator. in 6. clem. eodem tit. Negati autem non potest vnionem beneficiorum dissimilem esse collationi, & esse quid maius, vt pote quae nequit fieri sine consensu capituli, & beneficii naturam immutat. Ergo ex potestate conferendi beneficia cum illa clausula genera- li, non inferitur potestas vniendi, & ita tenet Rebuff. tit. de for- ma vicariatus n. 102. Sbrozcius supra, ad n. 9. Garc. n. 69. Sanch. n. 154. Barb. n. 7. & alij apud ipsos.

11 De capitulo Sede vacante plures Doctores censent non posse beneficia vnire, eo quod non potest iuri Episcopali deroga- re, derogat autem beneficiorum vnione, siquidem illa facta Episcopus qui potestatem habet duo beneficia conferendi, vnum tantum conferre possit, aliud enim per vnionem extin- guitur. Praeterea quia capitulum non habet potestatem confe- rendi beneficia ad Episcopum pertinentia. Ergo neque habebit potestatem vniendi, quae maior est: sic Pavin. de officio. Et potest. capituli. 2. p. 73. ad n. 17. Ant. Euchus in instit. l. 1. tit. 9. n. 87. Az. 2. p. l. 1. c. 38. q. 9.

Probabilius tamen est hanc potestatem capitulo Sede vacante competere. Quia haec potestas est iurisdictionis non voluntariae sed necessariae; eo quod necessitate urgente orta ex necessitate Ecclesiae, vel euidenti ipsius vtilitate vnio facienda est, & non aliter. At capitulum Sede vacante succedit Episcopo in iis, quae pertinent ad iurisdictionem necessariam, imo ex plurium senten- tia succedit in iis, quae pertinent ad iurisdictionem siue voluntariam, siue necessariam. Ergo capitulum hanc vniendi pote- statem habet: & ita tenet Rebuff. tit. de vniionib. n. 36. Hoieda de incompatib. benef. 2. p. c. 3. n. 7. vers. similiter capitulum. Az. con- trariatus. 2. p. l. 6. c. 28. q. 9. Garc. 12. p. c. 2. n. 67. Sanch. in decal. l. 7. c. 29. n. 155. Aug. Barb. 3. p. de potest. Episc. alleg. 66. n. 5.

12 Neque obstant contraria; quia vnio beneficiorum non causat Episcopo praerudicium: est enim exercitium Episcopalis iurisdictionis, & licet faciat, vt Episcopus non possit post vnio- nem nisi vnum beneficium conferre: cum tamen seclusa vnione duo conferre possit non obinde perit ius aliquod, Episcopale quod in eo consistit, vt possit omnia beneficia sibi subiecta prouide- re. dum beneficij natam recipiunt: quae potestas non immuta- tur ex eo quod haec, vel illa beneficia extinguantur. Ad confir- mationem respondet, esse potestas vniendi maior sit, quam con- ferendi, quia tamen est necessitatis, & non voluntatis: & de cau- sa potest. capitulo Sede vacante competere, tamen non compe- tat potestas conferendi.

13 Aduertendum tamen est hanc vniendi potestatem capitulo competere, dum modo sibi beneficia non vniat. Nam si Se- de plena non potest capitulum in sui fauorem praebere consensum ad vnionem: quia esset autoritate proprii factum & quasi in prop- ria causa ius dicere, element si vna. De rebus Eccles. non alienis. Minus poterit ea sibi beneficia vnire: & ita tenet, decilumque refert Garc. 12. p. de benef. c. 2. n. 68. Barboza alleg. 66. n. 5.

14 Legatus item a latere an possit beneficia prouinciae sibi demandatae vnire; Variant Doctores. Negant Innoc. in c. fin. de confirmat. vtili. vel inutili, ad finem Hostiensis n. 1. Iann. Andreas n. 2. Ant. n. vlt. Fedet. conf. 195. per totum. Marii. Socin. Senior dubi- us est post. quaestionem late disputatam in c. sicut vnire de excessib. pralat. n. 3. q. 3. ad n. 9. Mouentur, ex dicto c. fin. de confirm. vtili. vel inutili, vbi reprobatum vnio facta a Legato a latere, se- cundo, quia haec potestas solum Episcopo videtur iure communi concessa dicto c. sicut vnire: vbi Episcopus, Et Tertio Legatus a

latere derogare ius commune non potest; ac vnies beneficia videtur ius commune derogare; praeteribens casibus beneficio suum Rectorem, e. quia nonnulli de clericis no resistit, & prohibens ne ab illo abiat, e. conquirentes. eodem tit. Quarto Legatus potestas non extenditur ad derogandam Episcopalem autoritatem: vlt. de religiosis domib. c. vlt. de confirmat. vtili. vel inutili, si ad vnionem beneficiorum extendere, Episcopali auctoritati derogaret: quidem priuaret Episcopum aliquo prouincione be- neficiorum in perpetuum. Ergo id facere non potest.

15 Nihilominus oppositum verius est. Quia Legatus a latere in prouincia sibi demandata est Ordinarius, & eandem cum Episco- po auctoritatem habet, vt saepe dictum est aliis relictis do- cetti. Garc. 12. p. de benef. c. 5. n. 283. Sanch. l. 3. de matr. disp. 9. n. 23. Cf. ergo Episcopus hanc habet potestatem, Legatus a latere illam habere debet: & ita tenet Abbasin c. sicut vnire de excessib. pralat. n. 5. Staph. de litter. grat. tit. de modis prouisionis. n. 20. Gab. de officio, vel potest. legat. l. 5. n. 40. Rebuff. in praxi beneficiar. de vnionib. n. 24. Sanch. l. 7. in decal. c. 29. n. 158. Garc. 11. p. c. 2. n. 65. Az. l. 4. c. 29. q. 14. Et l. 6. c. 28. q. 8. Aloy. Riccius in praxi furi. Eccl. decis. 492. in p. edit. Et in p. resol. 383. n. 2. Aug. Barb. alleg. 66. n. 4. & alij apud ipsos.

16 Neque obstant contraria. Non primum, quia in illo cap. fin. de confirmat. vtili. vel inutili, no reprobatum vnio facta a Legato: non enim ibi Legatus beneficia vnuit, sed consulti, respon- debat autem quod ex collatione facta collatiari praeterebat: scilicet ius exepriens in temporalibus, & spiritualibus ad Episco- po: quia, vt inquit ibi textus, iura, quae dicebantur deo, vt per collationes Legati, & confirmaciones apostolicas nec minuantur, nec laeduntur. Ad secundum nego, solum Episcopo hanc potestatem vniendi competere. Nam et si in c. sicut vnire, solum Episcopi me- ritio fiat, sub illo nomine quilibet iurisdictionem Episcopalem ha- bens comprehenditur. Quod ex eo patet. Nam competere Episco- po confirmatio, tamen si contractus non sit. Sanch. l. 7. in decal. c. 29. n. 147. Ad tertium nego vnionem beneficij ius commune deroga- re, sed potius ius commune hanc concedens facultatem extin- qui. Neque obstat culibet beneficio suum Rectorem obligari, & in eo eius praesentia expolulatio: quia hoc intelligitur, diu esse beneficij perferat, secus si per vnionem aliamque viam extin- guatur. Ad quartum nego vnionem esse derogationem iuris Episco- palis, aliis Legatus a latere conferens beneficia prouinciae sibi demandatae, iuribus Episcopalis derogat contra text. in cap. sua de confirmat. vtili. vel inutili, siquidem per collationem facta a Legato, cessat in Episcopo potestas beneficia illa conferendi, quae alias poterat. Sed quia haec cessatio est per exercitium iurisdictionis Episcopalis, ea de causa dici non potest iuribus Episco- palibus per eam derogari: sic dicendum est in vnione.

Dixi hanc potestatem competere Legato a latere: quia hic po- test beneficia prouinciae sibi demandatae conferre. 1. de officio Legat. in 6. At reliquis Legatis, quibus ea potestas conferendi iure communi concessa non est, neque haec habent potestatem, & tri- dit alios referens Ga. 12. p. c. 2. n. 66. Sanch. l. 7. in decal. c. 29. n. 151.

17 De Archiepiscopo conueniunt Doctores, in sua propria dice- clesi posse beneficia vnire, sicut potest Episcopus. Quia verus Episcopus est in dioecesi Suffraganeorum nequaquam potest vnire illa beneficia no sicut illi subiecta, nisi in aliquibus casibus a iure expressis, quorum nullus potestas vniendi. Adde hanc potestatem esse potestatem iurisdictionis ordinariae, quam non habet Archiepiscopus in beneficia Suffraganeorum, quod manifeste colligitur ex c. sicut vnire de excessib. pralat. vbi ad finem, vt eodem tit. Metropolitanus de vnione beneficij Suffraganei nullius par- tur considerationis: ita pro certo tenet Abbas in c. 4. de vni. benef. tit. de vniionib. n. 25. Et 30. Azor. 2. p. l. 6. c. 28. q. 7. Hoieda de comp. benef. 2. p. c. 3. n. 7. Sanch. l. 7. c. 29. n. 156.

18 Denique de Abbatis, alijsq. Praetatis iurisdictionem quali Episcopalem habentibus dubitant. Doctores an habent potesta- tem vniendi beneficia sibi pleno iure subiecta: Et quidem sicut priuilegio, consuetudine immemoriali, aut quadragenaia cum titulo, sed omnes Doctores conueniunt hos Praetatos vnire posse. Quia haec potestas non sit iurisdictionis, praeteribit collatione potest. At secluso priuilegio, vel consuetudine immemoriali, communior sententia defendit nequaquam posse beneficia vnire: sic plures Doctores relati a Sanch. & Garc. lucis suam allega- dis. Mouetur ex c. sicut vnire, vbi vnio facta ab Abbate de benefi- cio sibi subiecto committitur Episcopo, vt eam inferret, si vnio- nem verius censio hanc potestatem huius Praetatis competere: tum quia in c. sicut vnire, ea de causa vnio illa ab Abbate facta mandat inferri, quia vnio facta abque consensu Episcopi ad beneficium subiectum: Ergo a contrario si ex consensu Episcopi vnio facta esset, vel beneficium illi subiectum non esset vnio valida foret. Tum quia huius Praetatis coequent ea quae sunt iurisdictionis Episcopalis haecque potestas ad iurisdictionem Episco- palem pertinet, siquidem competit Episcopo no concessio, sed solum confirmatio: & ita tenet Man Rodri. 3. q. 1. quae 80. art. 1. Garcia 12. p. c. 2. n. 72. Sanch. l. 7. in decal. c. 29. n. 106. & alij plures apud ipsos.

Qualiter supra dicti omnes hanc vnionem beneficiorum potestatem debeant, contabit explicatis conditionibus pro vnione requisitis.

DE CASTRIS PALMATORII

19 Prima ergo conditio est necessitas, vel utilitas Ecclesie, hanc autem esse omnino necessariam, vel vno valida sit, probat: *ex e. posuisti de prebendis. ibi: si evidens necessitas vel utilitas exigat; & tradant ibi communiter Doctores. Rebuff. tit. de vnione n. 38. Hojeda de incopatibilib. 2. p. c. 3. n. 8. Azor. 2. p. l. 6. c. 28. q. 4. & 13. Garc. 12. p. de ben. c. 2. n. 180. Aug. Barb. alleg. 66. n. 21. Säch. l. 7. in decal. c. 29. n. 161. Necessitas est: si pabenda, cui faciendū est vno, careat sufficientibus redditibus ad alendū ministrum, vt expresse dicitur in dicto e. posuisti. ibi. de redditibus prebendarum suarum nequeant sustentari. Utilitas est, si ob tenuitate fructuum non inueniatur idonei ministri, qui beneficium deseruiant: sic habetur in suprad. e. posuisti. Azor. dicta. q. 13. Säch. n. 161. Barb. n. 22. Rebuff. & Hojeda supra. Ad vtilitatem pertinet argumentum diuini cultus: si enim facta vnione cultus diuinus augetur, sufficienter præbet causā vniendū colligitur ex e. ex parte de consuet. & ex Trid. sess. 14. c. 9. de reformat. & tradit Säch. dicto c. 29. n. 161. Ex quo manifeste constat, dari legitimā causā vniendi aliquā beneficij conuencibus religiosorum, quia eorum vnione augetur diuinus cultus. Sanch. alij relatis, dicto. n. 171.*

20 Vt autem hæc vno non solum licitè, sed valide fiat, debet præter, vnionis causæ cognitionem præmittere, aliā, cæcō, irrationabilique modo procedat, & absque potestate, quā non sit ei aliter potestas vniendi concessa: constat ex iis quæ diximus, trad. de legibus, disp. vlt. dispensat. pun. 13. & pun. 14. explicimus qualiter credendum sit prælato adhibuisse causæ cognitionem: ibi dicta confirmant in presenti sanch. dicto c. 29. n. 162. Garc. 2. n. 120. Barb. alleg. 66. n. 13. & 14.

21 Secunda conditio est, vt vocentur hi quorum interest, aliā nulla sit vno, & merito. Quia non debet fieri, si tertio iustum præiudicium generatur, clem. synica §. ad hæc, de statu Monach. consentit Trid. sess. 7. c. 6. de reformat. & tradit Rebuff. tit. de vnionibus. n. 43. Azor. 2. p. lib. 6. c. 28. q. 14. Sanch. l. 7. in decal. c. 29. n. 171. Garc. 12. p. c. 2. n. 203. Aug. Barb. alleg. 66. n. 34.

22 Hi vero sunt primò patronus siue laici, siue Ecclesiasticos interior collator, seu elector, quia his omnibus per vnionē notabiliter præiudicatur, siquidē ius quod possidet, exinguitur. Debet ergo vocari, vt sic vocari opponat cōtra vnionē, si quid habet cōtra eam supradicta clem. & ex Trid. ibi & sess. 24. c. 25. sic Doctores nuper relati. Neque Episcopo afferet hori citatione fecisse creditur: nisi aliunde probat, aliā in voluntate Episcopi suum esse supradictis præiudicare. Garc. 12. p. c. 2. n. 213. Hi ergo vocantur, vt consensum præterant: quapropter absque eorum consensu nequit fieri vno, vt multis telat probat Sanch. l. 7. in decal. c. 29. n. 167. & 178. Garcia 12. p. de benef. cap. 2. n. 205.

Solum in vnione faciendā per Legatū à latere est cōtrouersa. statan patronus Ecclesiasticus vocari debeat, & cōsentire: Negat Sanch. n. 169. alios referens. Quia huic patronatū Legatus derogare potest, & idem censet de patronatu layali ex sola consuetudine, præscriptione, aut priuilegio, quia natura patronatus Ecclesiastici immutatur, facit eum dilectus de iure patronat. c. dilectus de officio Legati. Sed cōtrarium verius censeo cum Garc. 12. p. de benef. c. 2. n. 221. quia nullibi est Legato potestas concessa derogandi huic patronatū in vnione beneficiorum. Nam esto data sit ad derogandum in prouisione, non inde inferat in vnione, quæ titulum extinguit, & ius absorbet daram esse. Quod si vocati renuant venire, vel prætere consentium; poterit prælatus ad vnionem procedere, probata prius, & per sententiam declarata necessitate, vel vtilitate. Quia tunc patronus collator, vel elector irrationabiliter dissentiat, vel cum vocati non comparent, censetur tacite consentire.

23 Præter supradictos nullus alius vocandus videtur. Non rector beneficij, si vno non sit effectum habitura durante eius vita, sed post mortem. Quia non præiudicatur, c. cōsultationibus, de donationibus. & clem. si vna de rebus Eccles. nō alienad. & ibi Glossa. & etaph. decis. 1078. Garc. 7. p. de benef. c. 2. n. 214. Säch. l. 7. c. 29. n. 171. Barb. alleg. 66. n. 36. Neque item vocandus est defensor beneficij, si vno faciendā est tempore vacationis, Quia defensoris constitutio pro distimbratione, & diuisione beneficij, illiusque alienatione requiritur, nō pro vnione. Säch. n. 71. Garc. 2. n. 215. Neque item debent vocari plebs: quia non præsumitur allegatura cōtra id quod sibi vtilis, & conuenientius sit, si tamen de facto vnioi se opponat, audienda est, & causa quā allegat examinanda; quia sua non leuiter interest bonum habere pastore. Garc. n. 219. Säch. dicto c. 29. n. 163. Barb. alleg. 66. n. 37. & alij apud ipsos. Desunio faciendā est per Legatū, seu ex commissione Pōtificis, aliqui relati a Garc. n. 221. existimant vocandum esse Episcopum, quia sua interest: sed per vnionem priuere iure quod habet beneficia conferendi: Sed contrarium merito probat ibi Garc. n. 222. alios referens; quia hoc præiudicium ex natura vnionis nascitur, quam debet ipse ordinarius præstare.

24 Tercia conditio est, vt capituli cathedralis Ecclesie consentus accedat, c. pastoralis, de donationibus, clem. si vna, de rebus Ecclesie non alienad. & tradunt omnes in vnione faciendā per Episcopum. In vnione tamen faciendā per Legatū, seu ex commissione Pōtificis, communiter Doctores censent non esse consensum capituli requirendum. Quia cum capitulo consortium nō habet: sic pluribus fitur Garc. 12. de ben. c. 2. n. 150. & 151. at placet distinctio, quam adducit Sanch. lib. 7. in decal. c. 29.

n. 166. ex Mariano Socino Seniore c. sicut vnire, de excessibus, prælat. tit. 6. com. l. 4. n. 115. nempe consensum capituli requiri, si Legatus vniat tanquam Ordinarius: quia tunc iura, & leges Ordinariis impostas videtur obligatus seruare: secus vero si vniet tanquam delegatus Pontificis, & nomine ipsius.

25 Ab hac obligatione requiritur consensum capituli excusari potest Episcopus consuetudine immemoriali, aut quadragenaria cum titulo; quia videtur esse præscriptio: sic aliis relatis Garc. 12. p. de benef. c. 2. n. 152. qui addit his regnis esse præscriptam consuetudinem generalem, quæ derogatum est huic obligationi requirendi consensum capituli.

Secundo excusari Episcopus potest, capitulum requisitum nollet absque causa legitima præbere consensum, tunc enim posset Episcopus ad vnionem procedere, tamen capituli consensus non accedat, quia non est priuandus Episcopus potestate vniendi, quam habet ob contradictionem irrationabilem capituli. Credo tamen prius capitulum compellendum esse quoad fieri possit, vt consentiat. At si eius consensus, obtineri non possit, poterit ad vnionem procedere, sic Azor. 2. p. lib. 6. c. 28. q. 12. Rebuff. reg. 21. Cancell. gloss. 11. n. 3. Mat. Socin. Senior. c. sicut vnire art. 6. com. l. n. 92. Säch. l. 7. in decal. c. 29. n. 164. vbi aduertit cū Mariano Socino, existente iusta causa contradicendi, vnus contra traditionem sufficientem esse ad impediendam vnionem.

26 Sed ob dubium, an hic consensus capituli præcedere debeat vnionem, an satis sit vt subsequatur? Communior sententia defendit fat esse subsequi, sicuti de consensu patroni, electoris, & similibus dictum est: sic Boerius decis. 345. n. 3. & 4. Rebuff. dicta reg. 21. Cancell. gl. 11. n. 20. Hojeda de comparib. ben. 2. p. c. 3. n. 9. Säch. l. 7. c. 29. n. 165. Azor. q. 12. in fine. Garc. 12. p. de ben. c. 2. n. 147. & alij apud ipsos. Et probari videtur ex textu in e. cū nos, de his que sūt à prelato sine consensu capituli: ibi: certū est cōcessionē illā non tenere, quā reclamāre capitulo per prædecessorem tuū constat factā fuisse, nisi eam rectā postmodū habisset. Item ex textu in c. iura de iure patronat. vbi religiosi non possūt retinere Ecclesie sibi à laicis concessas, nisi diocesani consensu accedat.

Ceterum verius credo, consensum capituli tempore vnionis adesse debere. Quia est ad valorem, & substantiam vnionis requisitus. Neque obstat fat esse consensum patroni subsequi. Quia cum in eius fauorem admittatur, mirum non est, si sufficiat subsequi. Et idem est de consensu diocesani, de quo in cap. cura de iure patronat. Idem de consensu capituli in alienatione rerum Ecclesie, de qua in cap. cum nos. In his enim fat esse consensum subsequi, quod in eorum fauorem introductus sit. At capituli consensus non in gratiam capituli, de cuius præiudicio in vnione non agitur, sed in gratiam Ecclesie, per passim, & retinere vniones sicut requisitus est; eaque de causa adesse debet tempore vnionis: sic Barf. cons. 8. l. 2. n. 14.

27 Hinc oritur quædam differentia maxime notanda inter alienationem rerum Ecclesiasticarum, & beneficiorum vnionem, nempe in alienatione rerum Ecclesiasticarum nullitatem alienationis ob defectum consensus, aliarumque solemnitatū posse ab ipsa Ecclesia, & non ab alio allegari; quia in eius fauorem est nullitas introducta. At nullitatem vnionis ob defectum consensus capituli posse à quocunque allegari, quia non in gratiam capituli, sed in gratiam Ecclesie, & pro illius recta gubernatione introducta est: sic bene notauit Garc. 12. p. de benef. c. 2. n. 164.

28 Quarta conditio est requisita, vt exprimat verus valor beneficij vniendi, & eius cui est faciendā vno. Aliter enim constare non poterit vnionem necessariam, vel vtilem esse habetur reg. Cancell. 21. de vnionibus. Hoc tamen intelligi debet in vnione, quæ postulat facienda à Pontifice, vel eius Legato. Quia valorem beneficiorum ignorant, secus de faciendā ab Ordinario, cui valor beneficij satis perspicuus præsumitur: sic Rebuff. supradicta reg. Cancell. 21. gloss. 1. & seqq. Sanch. l. 7. c. 29. numer. 178.

29 Quinta conditio ab aliquibus in vnione beneficiorum expostulata, est tractatus in alienatione rerum Ecclesiasticarum requisitus. Quia est quedam rei Ecclesiasticæ alienatio, sic Abbas cons. 106. n. 3. & 4. l. 2. Sed merito à reliquis Doctoribus hæc conditio non admittitur: quod nullus sit textus eam præscribens. Nam in clem. 2. de rebus Eccles. non alienad. solius capituli consensus, non tractatus requisitus est. Vnio autem beneficiorum licet sit aliquo modo alienatio, non est tamen verè, & propriè, & consequenter conditiones alienationis subire non debet: ita tenent Boerius decis. 345. n. 2. Pavin. de officio. & potest. c. Sede vacante 2. p. q. 3. n. 22. Rebuff. reg. Cancell. 21. gloss. 11. n. 3. Sanch. l. 7. in decal. c. 29. n. 171. Garc. 12. p. de benef. c. 2. n. 146. Azor. 2. p. l. 6. c. 28. n. 9. q. 12. & alij apud ipsos.

§. III.

Qualiter beneficia spectato nouo iure Trid. vniri possint.

- 1 Expenditur decretum, sess. 7. c. 4.
- 2 Qualiter vniones factæ ante concilium examinandæ sunt iuxta decretum, sess. 7. c. 6.

3 Expen-

- 3 Expenditur decretum Trident. sess. 7. c. 7.
- 4 Qualiter potest Episcopus vicarius perpetuo designare, à qua designatione aliqui casus excluduntur.
- 5 Non potest Ordinarius in assignatione Vicarij procedere absque causa rationabili.
- 6 Vi Vicarium temporalem in perpetuum mutet, debet prius exigere Vicarium in titulum.
- 7 Debet vocare eos quorum interest.
- 8 Extra tempus visitationis hac designatio fieri potest.
- 9 Darique potest ab unione appellatio.
- 10 Beneficia unius diocesis non possunt cum beneficiis alterius diocesis, & uniri.
- 11 Uniones parochialium inter se, & simplicium beneficiorum cum curatis conceduntur à Trident. Ordinarius etiam tanquam Sedis Apostolica delegatus.
- 12 Hac unio faciendâ non est absque consensu capituli.
- 13 Qualiter Trident. decernat uniones faciendas seminario.
- 14 Qua beneficia seminario uniri possunt.
- 15 Qua conditiones sunt seruandæ in hac unione.
- 16 Proponitur difficultas non esse opus seminarium erectum actu esse, ut illi beneficia uniri possint.
- 17 Parochiales Ecclesia non debent monasterijs, præbendis, aliisque locis pijs uniri.
- 18 Proponuntur duæ limitationes, sed non admittuntur.
- 19 Pro distributionibus quotidianis simplicia beneficia uniri possunt.
- 20 Libera beneficia beneficiis subiectis patronatus uniri non possunt.
- 21 Simplicia beneficia uniri possunt religioni, seu conuentui existenti intra diocesim.

DE
CAST
PALM
IIII

Hucusque explicata sunt ad unionem requisita iure communi spectato, videndum est an aliquid nouo iure Trident. immutatum sit. Vt ergo cum distinctione procedamus expendamus verba Trident. de unione tractantia, & inde colligamus, quid immutatum sit.

3 Primo Trident. sess. 7. c. 4. inquit, quicumque de cætero plura curata, aut alias incompatibilia beneficia, Ecclesiastica siue per vitam unionis ad vitam, siue commendæ perpetuæ recipere, aut retinere præsumpserit, &c. priuatus existat. Ex quibus verbis aliquibus placet beneficiorum aliis incompatibilium uniones ad vitam omnino prohiberi, sicuti iure antiquo diximus esse prohibitas. sic Gonz. gloss. 5. §. 7. n. 146. At verius est ibi nihil de prohibitione unionum, sed de incompatibilitate ipsorum beneficiorum vitiose fermonè esse, ut bene notauit Garc. 1. p. 2. de ben. c. 2. §. 5.

2 Eadem sess. 7. c. 6. sic concilium decernit. Uniones perpetuæ à quadraginta annis citra factæ examinati ab Ordinarijs tanquam Apostolicæ Sedis delegatis possunt, & quæ per subreptionem, vel obteptionem obtentæ fuerint irritæ declarantur. Illæ vero quæ à dicto tempore citra concessæ nondum in toto, vel in parte sortitæ sunt effectum, & quæ deinceps ad cuiusvis instantiam fieret, nisi eas legitimis, aut alijs rationalibus causis coram loci Ordinario vocatis quorum interest verificandis factas fuisse constiterit per subreptionem obtentæ præsumantur, ac proinde nisi aliter à Sede Apostolica declarati fuerint, vitibus omnino careant. In his verbis licet non concedatur Ordinarijs potestas examinandi uniones quadraginta annis ante publicationem concilij factas. At cum non regentur, poterunt Ordinarij eas examinare iuxta formam iuris communis, sic Barb. in sup. loco concilij refert factam congregationem declarasse. Item uniones post publicationem concilij concessæ citra 40 annis, & effectum sortitæ vigore huius decreti examinari non possunt, quia nulla de illis est ibi mentio facta, sed dispositio iuris communis remittitur. Vigore ergo huius decreti possunt Ordinarij tanquam Sedis Apostolicæ delegati teudere uniones post 40 annos factas, & quæ per subreptionem, vel obteptionem fuerint obtentæ irritas declarare; quæ tamen non fuerint sortitæ effectum vocatis iis quorum interest tanquæ per subreptionem obtentæ possunt præsumere, nisi ex legitimis, probatisque causis factas fuisse constiterit. Quod decretum excludit ne possessor beneficij vniti possit contra hoc examen, & declarationem præscriptione ferè quadragenaria se iuri, Secundo, excludit ne possit ad Metropolitani appellare, quia ab eo qui vi delegatus procedit ad solum delegatum datur appellatio. c. super q. 8. verbo de officio delegati: ita vt ne Legatus à latere se potest in illa causa intromittere. c. studuisti de officio Legati. sic Sanch. l. 7. in dec. c. 29. n. 179.

3 Deinde eadem sess. 7. c. 7. de reformat. inquit concilium beneficia curata, quæ cathedralibus, collegijs, seu alijs Ecclesijs, vel monasterijs, beneficijs, seu collegijs, aut pijs locis quibuscunque perpetuo vnita, & annexa reperiantur ab Ordinarijs locorum annis singulis visitentur, qui sollicitè prouidere procurent, vt per idoneos Vicarios etiam perpetuos, nisi ipsi Ordinarijs pro honore Ecclesiarum regimine aliter expedire videbitur ab eis cum certæ parti, fructuum aut maiori, vel minori arbitrio ipsorum Ordinarij portioe etiam super certâ re assignanda ibidem deputandos, animarum cura laudabiliter exerceatur appellationibus, priuilegijs, exemptionibus etiam cum iudicium deputatione, & illorum inhibitionibus quibuscunque in præmissis minime suffragantibus.

Hoc decretum nihil de unione statuit, sed illa supposita tria decernit. Primo vt ab Ordinarijs curata beneficia vnita visitentur. Secundo, vt in eis Vicarij temporales, vel perpetui apponantur designata congrua portioe. Tertio, remouentur quælibet priuilegia, exemptiones, & remouetur appellatio. De visitatione latè agendum est Deo dante tract. de iurisdic. Ecclesiast. & seculari.

4 De Vicariorum designatione breuiter dicimus penes Ordinarium esse in supradictis beneficijs iuratis Vicarium etiam perpetuum designare, non obstante quolibet priuilegio, & exemptione.

Excipiuntur tamen aliqui casus, quos bene recenset Flores de Mena in suis varijs quæstionibus, q. 17. per totum, & ex illo Sanch. l. 7. in dec. c. 29. n. 197. Garcia 11. p. de benef. c. 1. n. 3. Barboza alleg. 72. à n. 189. Primus est in beneficijs vnitis monachorum, aut mendicantiu. Nā in his non potest Ordinarius Vicarium perpetuum apponere sed appointum, & nominatum à prelato monasterij, seu conuentus, cui est beneficium vnitum potest examinare, & si idoneus reperiatur fuerit approbare: sic habetur in consuet. Pij 7. quæ incipit. Ad exequendum edita Kal. Nouemb. 1567. & est in Bullario 46. Hic Vicarius cum secularium regularis ex ipso conuentu, cui est beneficium vnitum esse potest. imo ex consuetudine Pij 7. regularis debet esse, si ab ipso monasterio, seu conuentu nominatus: tradit Barboza alleg. 72. n. 190. Garcia 11. p. de benef. c. 2. n. 13. Secundo excipiuntur à Flores de Mena n. 41. & Sanch. dicto n. 91. beneficia vnita eo pacto, & concordia Pontificæ confirmata, vt per Vicarium ad nutum amoblem detentantur. Quæ Trident. non derogat his pactis, & concordijs, debebat enim illorum expressam mentionem facere. Tertio excipiuntur beneficia, quæ ex consuetudine immemoriali per Vicarios ad nutum amobiles reguntur consentientibus Ordinarijs, quia nulli consuetudini derogat concilium, & præscriptum immemoriali, quæ ad sui derogationem expressam requirit mentionem: sic Flores de Mena dicta q. 10. n. 4. Sanch. dicto n. 191. Tamest contrarium defendat Garc. dicto n. 13. p. 2. n. 7. referens à sacra congregatione decisum. Quarto excipiuntur idem auctores beneficia vnita ex priuilegio in remunerationem concessio cum clausula apponendi Vicarium ad nutum amobilem quia in derogatione priuilegiorum non eliditur priuilegium nisi remunerationem concessum. Quinto excipiuntur beneficia vnita post Trident. decretum cum priuilegio Apostolico apponendi Vicarium ad nutum amobilem, debet tamen in priuilegio contineri saltem in genere derogatio Trident. vt latius diximus, tract. de legib. disp. de priuileg.

5 Aduertendum tamen est primo in hac Vicarij perpetui assignatione non posse Ordinarium pro libito, & sine causa hylum, statum, & fundationem alterare, sed ex causa, quæ iura prudentis arbitrium in utilitatem beneficij vniti cedat. Quia arbitrio Episcopi ratione regulato relictum est, vt constat ex illis verbis sollicitè prouidere procurent, & ex illis nisi pro honore Ecclesiarum regimine aliter expedire videbitur, & tradunt Flores q. 10. n. 47. Sanch. n. 191. Garcia 11. p. c. 2. n. 3.

6 Secundo, aduerte, non posse Episcopum Vicarium temporalem in perpetuum mutare, nisi prius Vicarium perpetuum erigat, & beneficium constituat, sic alijs relatis tenet, & decisum refert Garcia 11. p. de benef. cap. 2. n. 85.

7 Tertio, aduerte non posse Episcopum ad hanc mutationem faciendam procedere, nisi vocatis iis quorum interest. Garc. 10. Flores, d. q. 10. n. 80.

8 Quarto nota Garc. n. 12. Barb. n. 190. hanc assignationem Vicarij in beneficijs vnitis, monasterijs, & locis regularibus, & exemptis fieri non posse nisi in visitatione quia extra visitationem non videtur à concilio concessa iurisdicchio in hæc loca exempta. Sed non credo, quia concilium duo concedit Episcopis, scilicet visitare hæc beneficia, & in eis Vicarios perpetuos, seu temporales apponere, neque restrinxit appositionem Vicarij ad tempus visitationis: alia extra hoc tempus neque in beneficijs vnitis Ecclesiarum Cathedralis aliisque pijs locis non exemptis Vicarios apponere potest; siquidem æquum non est omnibus concilium loquitur.

9 Quinto nota appellari posse ab erectione Vicarie in titulum, & designatione Vicarij perpetui, si ij quorum interest videant expedire: vt bene probat Nauarr. cons. 12. de statu Monach. alijs 9. de præbendis, in fine. Sed hanc appellationem credo solum habere effectum deuolutiuum non suspensiuum eo quod in dicto c. 7. Trid. remouetur appellatio. Et licet Garc. dicto c. 1. n. 11. dicat id esse intelligendū, quando fit appellatio ab erectione Vicariæ & designatione Vicarij tempore visitationis: si tamen extra ad tempus designatio fiat. At verius videtur quocumque tempore Vicaria erigatur, & Vicarius designetur appellari potest esse remota, sicuti sunt remota priuilegia, exemptiones, quæ contrariæ, vt constat ex illa generali clausula omnia antecessoria comprehendente, Appellationibus, priuilegijs etiam cum iudicium deputatione, & illorum inhibitionibus quibuscunque in præmissis minime suffragantibus.

10 Præterea decernit Trid. sess. 14. c. 7. de reformat. Beneficia vnita diocesis, etiam parochialis. Ecclesiarum Vicarij perpetui, aut simplicia beneficia, seu præbendæ, aut præbendiales portio

portiones fuerint, etiam ratione augendi cultum diuinum, aut numerum beneficiorum, aut alia quocumque de causa alterius diocesis beneficio, aut monasterio, seu collegio, aut loco etiam pio perpetuo non vniuunt. Ex quibus manifeste constat ius commune correctum esse. Nam illo spectato potest Episcopus beneficia sine diocesis cum beneficiis alterius diocesis sine accedente Episcopi consensu, vt bene tradunt Marian, Socin. Senior. c. sicut vnire de exc. sbb. prelat. art. 4. q. 13. n. 80. Et art. 6. con. 11. 12. Et 13. n. 102. 103. Et 104. Cacial. tract. de vnion. c. 4. q. 13. Et art. 6. n. 8. At attentio hoc Trident. decreto nequaquam id fieri potest: sic Filicus de visit. l. 2. c. 26. n. 24. Azor. 2. p. l. 6. c. 28. q. 17. Garc. 12. p. c. 2. n. 86. Sanch. 7. in decl. l. 26. n. 180. Barb. alleg. 66. n. 9.

11. Deinde decernit Trident. sess. 24. c. 5. vt Ecclesiarum status conferuetur possint Episcopi etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegati iuxta formam iuris, sine tamen præiudicio obriuentium facere vniones perpetuas quarumcumque Ecclesiarum parochialium, & baptismalium, & aliorum beneficiorum curatorum, vel non curatorum cum curatis propter eorum paupertatem, & in cæteris casibus à iure expressis, etiam si dictæ Ecclesie vel beneficia essent generaliter, vel specialiter reseruata, aut qualitercumque affecta. Quæ vniones etiam non possunt reuocari, nec quouo modo infringi vigore cuiuscunque prouisionis etiam ex causa resignationis, aut derogationis, aut suspensionis. In quo decreto augeat Pontifex potestatem aliis Ordinariis concessam vniendi beneficia suæ diocesis, vt cum exercere possint tanquam Apostolicæ Sedis delegati.

12. Solum est dubium: an ex vi huius decreti possit Episcopus vnire beneficia quælibet cum curatis absque capituli consensu? Et ratio difficultatis est: quia Legatus à sacre non tenetur hunc consensum expostulare, vt dictum est §. præcedenti. At Episcopus in hoc casu procedit tanquam Apostolicæ Sedis delegatus. Ergo non tenetur consensum capituli in vnione faciendâ expectare: & ita tenet Nau. c. 10. de officio delegati in noua edit. Prax. Episc. 2. p. verbo vni. §. 9. Nihilominus tenendum est consensum capituli requiri: sic docet, de iuribus que referunt à sacra congregatione Garc. 12. p. de benef. c. 2. n. 158. Sanch. 7. in decl. c. 29. n. 182. Aug. Barb. alleg. 66. n. 29. Ratio præcipua est: quia Trident. norantur expressis vniones beneficiorum faciendas esse iuxta formam iuris, vt ex illis verbis colligetur: consensum capituli esse requirendum; siquidem in vnionibus ab Episcopo faciendis hic consensus expostulatur à iure, in clem. si vnâ de reb. Eccles. non alien.

13. Item Trident. sess. 23. c. 18. de reform. in fauorem seminarij decernit, vt possit Episcopus ei vnire & applicare, & incorporare aliquot beneficia simplicia cuiuscunque qualitatis, & dignitatis fuerint, & etiam prælimonia, vel prælimoniales portiones nuncupatas etiam ante vacationem sine cultus diuini, & illa obriuentium præiudicio: et si beneficia sint reseruata, vel affecta, nec per resignationes ipsorum beneficiorum vniones, & applicationes suspendi, nec vilo modo impediti possint.

14. Circa quam vnionem aduerto. Episcopus non posse beneficia simplicia omnia suæ diocesis seminarij vnire, sed aliquot, vt constat ex illis verbis. Nec non aliquot simplicia beneficia: & notauit Aloys. Riccius praxi fori Eccles. dec. 492. in 1. edit. Et ref. 383. n. 4. in 2. edit. Barb. alleg. 77. n. 29. Et in declar. d. l. loci concilij n. 27. Hæc beneficia quæ vnienda sunt non debent relictam expostulare, nec omnibus cultus minuat, & fructus qui ex vnione seminario facta accescere poterat, alia ex parte detraherent: refer. Barb. in suprad. loc. c. 29. Et nec possunt ea beneficia vniri, quæ ad inferiorum collationem pertinent, neque quæ sint iuris patronatus etiam Ecclesiasticæ, neque quæ sint monasterijs vnita vel annexa: quia præiudicaretur iuri horum quæsitio: cuius iuri non derogat concilium in suprad. loco, sic Barb. supra. Neque item potest vnire beneficia commendata: quia hæc non vacant, Barb. ibi. Neque beneficia reseruata, vel affecta post eorum vacationem sed ante tradit Barb. e. potest. Episcopi. alleg. 77. n. 39. de iuribus que refer. Garc. 12. p. de benef. c. 2. n. 102. Et ratio est: nam ante vacationem non est certum an vacatura sine mense Ordinario, vel reseruato, ac proinde fraus, quæ interuenire potest vniendo beneficia reseruata, & non reseruata consanguineis conferendo cessat. Quocirca ea beneficia quæ ita prouisioni Apostolicæ subdantur, vt quocumque tempore vacent, semper sint reseruata, vt sunt beneficia familiarium, Cardinalium, collectorum, subcollectorum, aliorumque Officialium Pontificis nunquam vniri possunt: Barb. & Garc. locis allegatis. Patitur tamen hæc doctrina limitationem, nisi Episcopus prius vnisset beneficia simplicia vacantia in suo mense, & ad suam collationem præstantia: quia hæc vnione tollit præsumptionem fraudis, quæ interuenire in vnione beneficiorum reseruatorum: sic tenet, & de iuribus ref. in Zerola. 2. p. verbo seminarium §. 5. Garc. 12. p. de benef. c. 2. n. 104. 3. seq. Barb. dicto loco c. 29. vers. beneficia simplicia.

15. Vt autem hæc vnio habeat effectum debet fieri ex consilio quatuor deputatorum, duorum de capitulo, & duorum de clero; quia horum consilium requirit Trident. tam pro detractione reddituum, quam beneficiorum vnione, ita vt vnio aliter facta nulla sit. Quia sub hac forma præscribitur faciendâ: sic Barb. alleg. 77. n. 23. Garc. 12. p. de benef. c. 2. n. 190. de iuribus que refer. à sacra congregatione. Hoc consilium succedit in his vnionibus consensu capituli, ac proinde adhibito horum deputatorum consilio

Fern. de Castro Sum. Mor. Pars II.

capituli consensus requisitus non est. Glossa 1. p. de benef. cap. 2. n. 190. Barb. declar. con. n. 29. Verum eorum consilio expostulato non tenetur eis acquiescere, quia in suprad. Trident. decreto non imponitur hæc obligatio, Garc. n. 191. Gonz. reg. 8. Cancell. gloss. 46. n. 74. Et per totam glossam. Barb. alleg. 77. n. 82. Et in remiss. con. n. 8.

Deinde debet fieri vnio beneficiorum, postquam ex fructibus mensæ Episcopi, & capituli, aliorumque diocesis beneficiorum pars aliqua competens detracta fuerit. Nam concilium prius hanc extraxionem, quam beneficiorum vnionem præscribit, vt constat ex contextu suprad. decreti: & notauit Gonz. gloss. §. 7. n. 75. Barb. alleg. 77. n. 2.

Item præcedere debet vnionem beneficiorum seminarij erectio; alia nulla erit vnio. Quomodo enim vniri potest realiter beneficium seminarium quod in iuris natura non est? sic tenent, de iuribus que referunt Garc. 12. p. de benef. c. 2. n. 193. Aug. Barb. alleg. 77. n. 23. Et 25. Aloysius Riccius praxi fori Eccles. in 2. edit. resol. 380. n. 1. Gonz. reg. 8. Cancell. gloss. §. 7. n. 68. Seminarium erectum esse censetur, cum in aliqua domo sine empta sine conducta scholares aliqui adiunt, & magistri ad eos docendos designati sunt, Garc. & Barb. supra.

16. Sed aduersus hanc conditionem fortiter Gonz. à num. 75. insurgit; existimat namque cessante fraudis suspitione posse beneficia vniri seminario nondum actu erecto, sed quod paratur erigi. Mouetur; quia Trident. statuit ad collegij fabricam instituendam, & ad mercedem præceptoribus, & ministris solvendam, & ad alendam iuuentutem, vt aliqua portio ex fructibus mensæ Episcopalis, & capituli, & quarumcumque dignitatum, officiorum, personarum, præbendarum detrahat, nec non & aliqua simplicia beneficia vniantur. Ergo vnio beneficiorum, sicut & fructuum detractio non debet seminarij erectionem subsequi. Nam rectus ordo postulat, vt priusquam scholares admittantur, & magistri designentur, dispositum sit, vnde sustentari possint. Neque obstat quod collegium, seu seminarium actu non sit, si tamen est in prociuctu vt fiat; quo minus beneficia ei vniri possint: quia ob illam præparationem, & futuram de proximo erectionem reputatur erectum, & constitutum: ea namque de causa pecunia destinata ad emptionem rei immobilis inter immobilia censetur, leg. 8. §. quid ergo ff. de contrariio iudicio tutelæ: quia ratione destinationis naturam rei destinatæ sortitur. Deinde praxi receptissima statutum est, legata relicta pro seminaris erigendis, & instituendis valida esse. text. in leg. seruos. 35. ff. de liberali casu su. leg. seruos. 17. ff. de alim. m. legatis. Ergo beneficiorum vnio valida erit pro seminario erigendo, & instituendo; quia ex designatione, & præparatione ad effectum vnionis, sicut & legati erectum, & institutum censetur. Et confirmo, si seminarium pro aliquo tempore desinat esse statim erigendum; non proinde perit vnio beneficiorum ei perfectè vnitorum, vt tenet Garcia 12. p. de benef. c. 2. n. 199. Sed in hoc casu dandum est subiectum, in quo vnio permaneat, quod non potest esse aliud quam seminarium de nouo breui tempore erigendum. Ergo hoc idem subiectum esse potest ad primo recipiendam vnionem.

Fateor hanc rationem efficacem esse, illaque motus ad hæc tenent sententia Gonz. quam etiam de nouo defendit Gratian. disceptat. forens. c. 248. n. 71. Et c. 385. n. 5. nisi sacra congregatio, & grauissimus Rotæ consistorij contrarium declarasset.

17. Rursus Trident. sess. 24. c. 23. de reform. statuit ne Ecclesie parochiales monasterijs quibuscunque aut Abbatibus, seu dignitatibus, sine præbendis Ecclesie Cathedralis, vel Collegiatæ, sine aliis beneficiis simplicibus, seu hospitalibus, militiisve non vniantur. Ex quo textu manifestè constat restrictam esse potestatem iure communi ordinariis concessam: ius namque commune (vt vdimus) concedebat Episcopis potestatem vniendi quælibet beneficia suæ diocesis aliis beneficiis, monasterijs, & piis locis; ex hoc tamen decreto non valet ordinarij vnire beneficia curata beneficiis simplicibus, neque monasterijs, neque aliis locis: sic Azor. 2. p. in lib. 5. c. 28. n. 17. Sanch. lib. 7. in decl. c. 29. n. 184. Garc. 12. p. de benef. c. 2. n. 87. Barb. alleg. 66. n. 10.

18. Hæc decisionem limitant Gonzal. Gloss. 6. n. 96. Barbosa dicta alleg. 66. num. 13. vt procedat in parochialibus habentee certos terminos, & limites; sicut in parochialibus, quæ solum ex familia, populoque distinguitur, promiscueque à pluribus sacramenta recipi. Quia hæc non videtur esse parochialis proprietas; ac proinde in decreto prohibente parochialium vnionem comprehendendi non debet: & ita dicti Doctores testantur à sacra congregatione decisis in hæc verba. Parochia quæ certos fines non habent, sed certum tantum populam, & per certas familias distinguuntur, vique adeo vt sacramenta promiscue non admittuntur hoc concilij decreto vtique non comprehenduntur: sed hæc limitatio nullatenus admittenda est: nam licet illa Ecclesia propter parochialitatem non esset: tamen proprietas parochialis, cuius vnionem concilium interdicit. Neque relata decisio sacre congregationis contraria est. Nam vt rectè aduertit Garc. 12. p. de benef. c. 2. n. 89. illa decisio refertur ad decretum illud concenium in finalibus verbis dicti c. 13. quo cauebatur debere Episcopum in illis parochialibus Ecclesiis, quæ certos non habent fines, neque eorum rectores proprium populam quem regant, sed promiscue petentibus sacramenta admittant, distincto populo in certos, promiscue

Et praxi que

priasque parochias vniique suum perpetuum, peculiaremque parochum assignare, qui eas cognoscere valeat & a quo solo sacramenta suscipiant, aut vtiliori modo proxi loci qualitas exegerit provideant. Sub hoc ergo decreto decidit sacra congregatio non comprehendit Ecclesiam parochialem, quae est certis finibus non habeat; habet tamen certum populum; & per certas familias distinguitur, ita vt sacramenta promissu non admittentur. De decreto autem vnionis nihil dicit.

Secundo limitat Barb. 3. p. de potest. Episc. alleg. 66. n. 13. vt non procedat in vnione, quae fieri potest pro fundatione, augmento, vel conseruatione collegiorum, & aliorum pium locorum ad fidei Catholicae defensionem, & propagationem bonarumque artium cultum, & adducit Gonz. Gloss. §. 7. n. 46. Sed neque haec limitatio admittenda est, quia decretum Trid. ab omni prohibet vniones Ecclesiarum parochialium abique supradicta limitatione. Ergo abique fundamento apponitur haec limitatio. Deinde quia seminarium non permittit concilium vniones fieri de beneficiis curatis, sed solum de aliquibus simplicibus, cum tamen seminarium instituitur ad fidei Catholicae defensionem & propagationem, bonarumque artium cultum. Ergo ille finis non praestat facultatem parochiales vnendi. Neque Gonz. de hoc casu loquitur, sed de regula 12. Cancell. in cuius referentia censet supradictas vniones factas pro fundatione, augmento, vel conseruatione collegiorum, &c. non comprehendit.

19 Deinde sess. 24. c. 15. de reform. statuit in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis insignibus vbi frequentes adeoque tenues sunt praebendae simul cum distributionibus quotidianis, vt sustinendo decenti canonicorum gradui pro loci, & personarum qualitate non sufficiant, licere Episcopis cum consensu capituli vel aliquot simplicia beneficia, non tamen regularia iis vnire, vel si hac ratione prouideri non possit aliquibus ex iis suppressis cum patronorum consensu, si de iure patronatus laicorum sint, &c. Ex quibus verbis constat aliqua ex parte potestatem Ordinariorum in hac vnione esse temperatam, & aliqua ex parte auctam. Temperata est; quia sola beneficia simplicia vnenda conceditur, sub quibus non comprehenduntur dignitates, prout tenent, decisumque referunt, Garcia 12. p. de benef. c. 2. n. 89. Riccius resol. 383. n. 5. limit. 4. in secunda editione cum tamen iure communi omnia vniri poterant. Aucta tamen est ordinaria potestas, quia beneficia patronatus Ecclesiastici vniri abique patronorum consensu possunt. Nam cum Trid. solum patroni laici consensum requisierit, satis indicauit Ecclesiastici patroni consensum necessarium non esse; & ita tenet Sanch. lib. 7. in decal. c. 29. n. 185. Qui n. 186. optime aduertit hanc potestatem Ordinariis concessam vnendi beneficia simplicia patronis Ecclesiasticis inrequisitis, esse potestatem delegatam & non ordinariam. Quia ex ordinaria potestate patronorum Ecclesiasticorum consensum expostulandum est.

20 Denique Trid. sess. 25. c. 9. de reform. prohibet vnionem cuiuscunque beneficii liberi cum beneficiis iuris patronatus, & quae facta fuerint examinentur: in quo decreto ius commune temperauit; quia iure communi talis restrictio non habebatur: & notauit Garcia 12. p. de benef. c. 2. n. 91. cum Franc. Leone. in thesauro fori Ecclesiast. c. 31. n. 14.

21 Ex his inferitur non esse a Trident. sublatam potestatem vnendi beneficia simplicia monasterio, alterius loco religioso, iuxta clem. 2. de rebus Eccles. non alienand. c. 1. cap. consulta. tionibus, de donationib. Si illud monasterium, vel locus religiosus, cui beneficium vnendum est, sit intra diocesim, cuius est beneficium. Quia Trident. solum prohibet vnionem quoruncunque beneficiorum extra diocesim, & intra diocesim curatorum beneficiorum cum non curatis. Ergo beneficia simplicia monasterio extra diocesim existentia vniri possunt: & ita notauit Sanch. d. lib. 7. in decal. c. 29. n. 187. Ex qua doctrina ipse colligit, n. 188. & bene posse Episcopum statuere, vt id beneficium a reuocatum monasterio regatur per religiosos ad naturam amobiles: quia ratione vnionis iam beneficium illud naturam mutauit, & regulare factum est.

S. IV

Quando vnio censetur effectum sortita, & qualiter probetur, & reuocari possit.

- 1 Quae sint examinanda.
- 2 Explicatur quando vnio effectum sortitur.
- 3 Quomodo vnio probanda sit.
- 4 Qualiter reuocetur, & quae ad eius reuocationem requirantur.

TRia in hoc puncto veniunt examinanda. Primum quando vnio reuocetur sortiri effectum; vt sic non detur locus reuocationi, de qua in reg. 12. Cancell. & in Trid. sess. 7. c. 6. de ref. Secundum, qualiter probandum sit, esse factam. Tertium qualiter facta reuocari possit.

1 Circa primum aduerto dupliciter beneficium vniri posse alteri beneficio, vel loco pio, primo, antequam vacet. Si beneficium

vnatur antequam vacet; clarum est, vnionem non posse effectum sortiri antequam vacationem. Quia possessum ab altero non potest pio loco effectum sortiri; quapropter vnies beneficium vnente illius possessore non praetendit vt ex tunc vnio habeat effectum, sed vt illum cum habeat vacatur: Gloss. in clem. si vnus de rebus Eccles. benef. non alien. verbo vacatur. Mandol. reg. 12. Cancell. l. 1. §. 5. n. 2. Garcia 12. p. de benef. c. 2. n. 97. Postea vero vacatione beneficii vnio antea facta effectum sortitur si illius possessionem accipias. Et idem est, si beneficii vacantis vnio fiat; debes enim illius vnionis accipere possessionem, vt censetur vnio effectum sortita: primus enim & praecipuus vnionis effectus est possessio: sic plurius beneficiis firmat. Garcia 12. p. de benef. c. 2. n. 81. Et seqq. Non tamen est opus, vt fructus illius beneficii vniri percipias, quia fructuum perceptio est secundaria effectus vnionis, & nascitur ex vnione perfecta, illiusque possessione: sic alius relatis, Garc. sup. n. 299. An autem possessio debeat esse pacifica, vel iusticia litigiosa. Garc. n. 292. existimat litigiosam sufficere. Et probari potest, quia esto possessio litigiosa sit, ex vnionis capta est. Ergo est illius effectus. Ergo vnio cuius est accepta possessio effectum sortita est. At verius credo possessionem pacificam requiri; quia possessio litigiosa vera possessio non est, neque ius concedit fructus percipiendi. Cum ergo ius requiritur vniones teuoari possint, vt effectum fuerint sortitae, de effecta vero, ac fructifero intelligendum videtur.

3 Circa secundum de vnionis probatione regula est ab omnibus recepta vnionem non prauium; sed probandam esse ab eo, qui eam factam asserit. Quia est quid facti, & odiosum Mandol. reg. 12. Cancell. §. 7. lib. 5. Menoch. lib. 6. p. 1. sumpt. 8. c. 1. Garcia 12. p. de benef. c. 2. n. 225. August. Barbola alleg. 66. n. 53. Hi ergo Doctores testantur probandam esse vnionem per instrumentum, seu litteras ipsius vnionis. Nam cum vnio fieri non possit solo verbo, sed scriptura, legitima illius probatio est quae ex scriptura ipsius vnionis desumitur. Si autem haec non comparat, affirmare probari posse testibus vnionem, si qui sint qui scripturam viderint. Deinde si deponant testes de tempore immemorabili, vel quadragenario cum titulo: nam haec praescriptio praestat iuri communi derogantem. Item censent probari posse per instrumenta antiqua ad minus duo, quibus asseratur vnio; quia haec antiqua instrumenta loco testium deponunt de immemorabili succedunt, & eae de causa debent esse instrumenta diuersarum personarum, & ita antiqua, vt centesimum annum attingant. Confessione auctem partis aduersae affirmant vnionem non probari, sicut nec ritulum beneficii, nec ius patronatus illius, nisi alia coniecturis adiuuetur, prodest tamen vt ei imponatur perpetuum silentium ne vnionem impugnet.

4 Tandem de reuocatione dicendum breuiter est regulariter eos omnes, qui potestatem habent Ecclesiam coniungendi habere potestatem conuictas dissoluit. Res enim per quaslibet causas nascitur per eas dissoluitur. Vnde Episcopus Legatus a latere, & capitulum Sede vacante dissoluit potestatem vnionis, quas ipsi praestare possunt, tamen de facto fuerint factae a Romano Pontifice, Quia Pontifex vnio beneficia, Ordinariorum potestati derogare non intendit; sic Rebuff. praeb. benef. tit. de vnionis reuoc. n. 16. Azor. alius relatis, 2. p. lib. 6. c. 29. §. 5. Garcia 12. p. de benef. c. 2. n. 303. Qui vero non iure ordinatio, sed consuetudine, privilegio, vel praescriptione vnire beneficia possunt, ac nequeunt dissoluit. Quia est quid diuersum & consuetudo, privilegium, & praescriptio non extenditur ad contraria, sic Azor. d. c. 19. §. 5. Rebuff. n. 20.

Ad reuocandam vnionem causa necessitatis, vel utilitatis Ecclesiae probanda est, sicut ad illam faciendam; alias nulla erit reuocatio. Non tamen existimo ita clare probandam esse Ecclesiae necessitatem, vel utilitatem ad reuocationem, sicut ad vnionem; quia vnio beneficiorum est odiosa, & iuri communi aduersa, quod praetendit vt singula beneficia singulis conferatur. Quare si causa ob quam facta vnio est cesset reuocari vnio potest, vt bene expendit, Azor. 2. p. lib. 6. c. 29. §. 4.

Deinde requirendus est capituli consensus, sicut requirendus ad vnionem faciendam, vt probat textus in clem. si de Rebus Eccles. non alien. Rebuff. d. c. 10. tit. de vnionis reuoc. a. n. 24. Azor. c. 29. §. 5. Garcia 12. p. c. 2. n. 307.

Item vocandi sunt ad reuocationem ij omnes quorum interest eam vnionem non reuocari. Quapropter inquit Azor. §. 6. vocandum esse praeterea vt ius q; diocesis, si beneficium ad duas dioceses spectet, c. ne S. de vacante. c. sicut vnus. De excessibus p. 11. Deinde patronus cum suo interest; vt prope ad quem ius patronatus redit. Similiter is qui Ecclesiam conuictam possidet, & eius Vicarius qui in ea commoratur; quia vtriusque causa agitur: consentit Rebuff. d. c. 10. tit. de vnionis reuoc. n. 29. Garc. n. 308. Deinde si Ecclesia possessore vacat constituendus est defensor; quia vnionis reuocatione beneficium quod erat Ecclesiae ab eo dissoluitur, & separatur; ac prouide est vera alienatio. Debet ergo defensor constitui; & ita tradit Garcia d. c. 10. n. 308. cum Glossa clem. si de rebus Eccles. non alien. verbo vacatur vnio verbo defensor. Et haec de beneficiis.